

ogsaa der til at tænke paa, om der virkelig er noget saa herligt i dette, at man ogsaa paa det Omraade lever paa en Underpris, at disse Forretninger drives med Underskud, idet det stadig er en eller anden Entreprenør, det gaar ud over, medens Publikum lever paa en anden Mands Tab. Det samme, som finder Sted her, finder ogsaa Sted i Forholdet mellem Publikum og Staten: Man kører paa Jernbane her i Landet i betydeligt Omfang, men det sker paa Statens Bekostning. Det forekommer mig at være sundt og nyttigt at naa dertil, at de Udgifter, vi have, og de Nydelser, vi ville tilegne os, skulle vi kunne betale, vi skulle give den Pris for dem, som de nu engang koste. Det er og bliver en nyttigere og gavnligere Tilstand end den modsatte, at man overalt lever paa skjult Underskud og paa Tilskud andetsteds fra. Det er langt bedre at faa fuldstændig Orden i Regnskaberne. Derfor forekommer det mig heller ikke paa nogen Maade at være et berettiget Argument, at Teatrene ogsaa ville faa en Merudgift ved, at Jernbanepriiserne stige. Thi hvis Jernbanetaksterne skulde stige saadan, at det vilde blive til en Beskatning, var det en anden Sag, men da Jernbanepriiserne kun skulde stige, for at den meget store Kapital, som den danske Stat har anbragt i denne Virksomhed — som bekendt en Kapital af flere Hundrede Millioner Kroner —, kan komme til at give en nogenlunde rimelig Forrentning, saa at det faktiske aarlige Tab paa 6—8 Mill. Kr., som vi lide paa dette Punkt, kan blive dækket, stiller Sagen sig anderledes. Det er fuldt berettiget, at ogsaa de Omkostninger, Teatrene have ved, at de maa føre deres Materiel og lade deres Kunstnere rejse fra den ene By til den anden, maa betales i Prisen for at gaa i Teatret, thi der er ingen Grund til, at der paa det Punkt skal være et skjult Underskud, og at Tabet skal gaa ud over Staten.

Jeg forstaaer ikke, hvorledes ærede Medlemmer for Alvor kunne være af den Mening, at fordi man sætter Prisen op fra 1 Kr. til 1 Kr. 10 Øre, skulde man i dette Land holde op med at gaa i Teatret. Det forekommer mig at være ganske urimeligt, en hysterisk Forestilling, saaledes som den højtærede Finansminister udtrykte sig. Jeg deler den højtærede Finansministers Opfattelse, at Forbruget paa dette Omraade er et meget sejt Forbrug, der ikke lader sig væsentlig paavirke af en saadan Prisforandring som den, her er Tale om. Det er derfor ogsaa rigtigt, naar det

ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen) i sine sidste Udtalelser fremsatte den Opfattelse, at hele Spørgsmaalet angaar Overvæltningen af Skatten. Overvæltningen af Skatten maa kunne finde Sted af den Grund, at Priserne ikke kunne være billigere, og Publikum vil ikke oplyse med at gaa i Teatret. Publikum vil gaa i Teatret og vil faa Raad til det, derfor er der heller ikke nogen Rimelighed i at betegne denne Lov, saaledes som det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin) sagde, som en Lov til Teatrenes Udryddelse. Alle den Slags Argumenter ere og blive af en overdreven, en hysterisk Art, det er der ikke Tvivl om.

Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds dvælede just ikke saa meget ved denne Teaterlov som ved de Skatteløve, vi komme til at behandle som det næste Punkt paa Dagsordenen. Derfor disse og Indkomstbeskatningen sagde det ærede Medlem, at vi skulde i større Grad gaa over til Forbrugsafgifter, og det ærede Medlem fremdrog forskellige af de Fordele, der vare ved Forbrugsafgifterne. Han nævnedes tre, hvis jeg husker ret: for det første røber Forbruget en Skatteevne, for det andet lader Forbrugsafgiften Sparsommeligheden i Fred, for det tredie opmuntrer den til Kapitalopsamling. Nu vil jeg spørge ærede Medlemmer, om ikke netop den Forbrugsafgift, vi her tale om, i enhver Henseende vil have de Fordele, som her fremhævedes af det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Schovelin). Der kan dog ikke være Tvivl om, at det Udgiftsbeløb af fra 1 til 6—7 Kr. for at have en Underholdning i nogle Timer er noget, der kun lader sig erlægge af den, der har de Penge tilovers, og naar man har Penge tilovers til at tillade sig Udgifter af denne Art, har man ogsaa en Skatteevne, og saa kan man ogsaa beskattes. Den, der ikke ønsker at bruge sine Penge paa den Maade, rammes ikke af Skatten; han kan altsaa sætte dem i Sparekassen, og han har saaledes nydt godt af denne Skat. Den lader altsaa Sparsommeligheden i Fred, og deri ligger for øvrigt ogsaa det, at den opmuntrer til Kapitalopsamling, thi Kapitalopsamling er afhængig af, at man sætter noget i Sparekassen. Derfor forekommer det mig, at i Virkeligheden har det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds talt ganske godt til Fordel for denne Skat.

Der var ogsaa en anden Ytring fra det ærede Medlem, der kunde udlægges ganske godt til Fordel for denne Skat. I